

Evangelistens
Misjonstjeneste i India

- liten stiftelse - stort arbeid - i veldig land

Evangelistens Misjonstjeneste er en stiftelse som har sitt utspring i bladet Evangelisten. Siden 1960-tallet har Misjonstjenesten støttet misjonsprosjekter i mange land. De siste årene har Misjonstjenesten primært hatt sitt virke i den sør-indiske delstaten Andhra Pradesh.

ADMINISTRASJON

Besøksadresse: Dronningens gate 37,
4610 Kristiansand

Tlf: 47 01 17 82

Org.nr: 971433841

Daglig leder: Svein Løvdal

Informasjonsmedarbeider: Allan Neset

Epost: eom@eom.no

Bankgiro: 3000.13.11391

Regnskapsfører: Tore Svendsen

Revisjon: Agder-Team revisjon AS

STYRE

Styreleder: Rolf Martin Næss

Nestleder: Kurt Urhaug

Medlemmer: Sigmund Måge

Anne Johanne Botterud

Kathrine Svendsen

DENNE UTGAVE

Ansvarlig redaktør: Allan Neset

Utgaveår: 2021 **Gjeldende årgang:** 4

Trykk: Synkron Media AS

Layout: Marianne Elle

Forsidefoto:Prasanth Halonen deler ut mat.

NETTSIDE

www.evangelistensmisjonstjeneste.no

Julehilsen

TEKST SVEIN LØVDAL, DAGLIG LEDER

Da er snart året 2021 ved veis ende, og vi skal igjen samles i de mange kirkebenker og få høre lyden av engler med det glade budskap. «I dag er det født dere en frelser i Davids stad, og dette skal dere ha til tegn. Dere skal finne et barn som er svøpt og ligger i en krybbe.» Og vi får være vitne til en himmelsk sang av det himmelske englekor. Ja, vi blir helt stumme av takknemlighet og beundring over igjen å få bli minnet om denne frelsers komme til vår jord. Ikke som en jordisk konge med pomp og prakt, men så mye større. Så stor at det å fødes i en stall ikke var noe tilbake for denne vår frelser.

Nettopp fra denne krybben ble det en vei for alle mennesker å komme og knele for Han som var kommet for å frelse hver sjel som ville ta imot. Fattig og liten ligger han der, men vi bøyer oss i ærbødighet fordi dette er selve himmelen som nå er kommet ned til vår jord. Ved en slik ankomst til et slikt sted var det mulig for alle mennesker å komme frem for Ham. Her var det ingen store murer, ingen vakter, ingen kleskode, ingen ansiennitet. Men en åpen dør og innbydelse til alle mennesker «Kom og se»! Så er vi vitner til dette, alle vi som tror og har tatt imot. Men det er mer. Jesus sier «Gå ut og forkynn dette glade budskap til mennesker rundt deg, ja like til jordens ender».

Vi har som kristne et ansvar for å bringe dette Evangeliet videre til nye slekter og nye folkeslag. Så har vi nå gjennom 2021 latt disse ord får lyde til mange nye mennesker også i India. Vi har ved

Svein Løvdal overrekker symaskin til takknemlig kursdeltager.

Guds nåde og deres giverglede fått oppleve at nye mennesker har blitt frelst og bevart for evigheten! Nye mennesker har fått knele ned der ved krybben og se Jesus som sin frelser! Vi har fått lov til å være med som medtjenere slik at mennesker har fått et bedre liv for ånd, sjel og legeme.

Vi har fått være med å skape lys der mørket rådet, fremtid der intet håp var. Vi har fått forkynne at Jesus ikke kom bare for oss i det lille landet langt mot nord, men for all verdens folk. Vi har fått være til hjelp og velsignelse for både barn, unge, voksne og eldre, friske som syke. På denne måten får vi være en del av Misjonsbefalingens veldige oppgave. Vi fikk selv lytte til englene, det satte oss fri, og det resulterte i at vi måtte

fortelle dette videre også til nye folk og nye generasjoner. Oppdraget er enda ikke fullført, det er fortsatt mange mennesker som både lider og som ikke har hørt budskapet fra Betlehemsmarken.

Takk for at du i tro sto sammen med oss i dette veldige oppdrag gjennom 2021! Må du få oppleve Guds store velsignelse over både deg og din familie. Må jula få bli en påminnelse om hva som skjedde for at vi skulle få vårt fremtidshåp. Med de beste ønsker for jula og det nye året som er i anmarsj!

*Julehilsen fra Svein Løvdal
Daglig leder
Evangelistens Misjonstjeneste*

Sunita Halonen forklarer barna hvordan man planter frøene.

DET SPIRER OG GROR I KRISHNUNIPALEM

Som vi tidligere har skrevet om driver Sunita og Kishore Halonen et svært fruktbart landbruksprosjekt knyttet til arbeidet til Evangelistens Helping Hand i Krishnunipalem.

TEKST ALLAN NESET

Det er stadig mer som blir dyrket, og prosjektet har blitt til stor velsignelse både for organisasjonens egen virksomhet, men også for svært mange andre.

De er nå inne i en tid hvor den gamle avlingen er ferdig og den nye begynner å gro. Det er regntid nå, og det ser ut til at alt gror bra også med tanke på kommende avling. Kishore forteller også at det er et meget vakkert syn å se hvordan alt det grønne vokser frem.

Sunita og Kishore har hatt en bratt læringskurve på landbruksarbeidet.

Planen var å begynne i «det små» og øke etter hvert som man lærte av erfaringen.

Det er bemerkelsesverdig hvor fort de har fått til et virkelig godt arbeid, og resultatene har vært over all forventning. Det planlegges nå i tillegg å skaffe veksthus. Også her vil de begynne forsiktig med et lite veksthus og utvide prosjektet etter hvert som kunnskapen om slik dyrking vokser.

Sunita har også startet et lite prosjekt med opplæring av andre. Det er et godt prinsipp å ikke bare gi folk mat, men også lære dem selv å dyrke.

Derfor har hun startet med å lære opp skolebarn, fattige og syke til å kunne dyrke og produsere sine egne grønnsaker. Tanken er at de skal bli i stand til å ha små «kjøkken-hager» i nærheten av egne hus, for eksempel på taket, og her avle sine egne grønnsaker til daglig bruk.

Sunita vektlegger at de som hun lærer opp skal lære teknikken videre til andre igjen. På denne måten vil det forhåpentligvis bli mange som etter hvert får tilgang på sunn mat de har råd til.

Vi gleder oss over både innsatsen

og oppfinnsomheten som Sunita og Kishore har vist siden de satte i gang med landbruk, i tillegg til eldrearbeidet som de også har ansvar for.

Små frø som skal bli til grønnsaker.

Sunita Halonen forklarer barna hvordan man planter frøene.

Nå spirer det og gror.

Juhani Halonen foretar den offisielle åpningen av kirken.

Landsbyens egne ordnet kirke

India har den siste tiden opplevd en dramatisk forverring i smittesituasjonen, og verdenssamfunnet har vært vitner til forferdelige bilder av døende og lidende mennesker.

TEKST ALLAN NESET

Covid-19 har i sannhet brakt med seg tragedie og store utfordringer. Våre venner og medarbeidere har i lang tid hatt fokus på å lindre nød og gi hjelp til trengende. Samtidig har de opplevd at Gud står med og gir små streif av lys i det som ser så mørkt ut.

Juhani Halonen hos Evangelistens Helping Hand fortalte nettopp om innvielse av et nytt kirkebygg. Det begynte med at en av organisasjonens bibelkvinner kjente på kall til å gå til en ny landsby. Fru Krupamma og

datteren Ratna Kumari er hengivne medarbeidere og flittige til å dele evangeliet med ikke-troende kvinner.

De tilhører kirken i landsbyen Raghudevapuram som er en bra menighet, og de benytter enhver anledning til å dele evangeliet i unådde landsbyer i nærheten. I lengre tid har de besøkt en landsby som heter China Kondeypudi.

De har fått forkynt evangeliet for mange familier i denne landsbyen, og de samler nå over 30 damer til

Fru Visalakshi ankommer kirkeinnvielsen sammen med sin familie.

Bibelkvinnen Krupamma taler til de fremmøtte.

bønnemøter. Det er damer som inntil nylig var ukjent med kristendom, men som nå har tatt imot Jesus og fått et bønneliv. De har ikke hatt noe lokale å samles i, men har søkt sammen på egnede steder rundt sine hjem.

I landsbyen er det en familie som har noe økonomiske ressurser, og de har også blitt kristne. Familien har

en sterk hindu-ortodoks bakgrunn, men da fru Visalakshi som er rundt 70 år ble kristen, fikk hennes sterke innflytelse på familien det resultat at også datteren, fru Baby, omvendte seg og ble en kristen. Mannen hennes, Prasad, er fremdeles en hindu, men han har så stor kjærlighet og respekt for sin kone at han fullt ut respekterer

Fru Krupamma og datteren Ratna Kumari (til høyre) takker Juhani.

hennes nye tro.

På et besøk i landsbyen ble Juhani konfrontert med ønsket om et kirkebygg. Han utfordret dem da på å komme opp med noen egne midler. Familien Visalakshi tok denne utfordringen og kjøpte en tomt som de gav til formålet og ba Juhani om hjelp til å bygge kirken. Juhani fortalte dem at han ville legge dette frem for givere i Norge.

Så kom koronapandemien og arbeidet fikk et helt annet fokus. Plutselig ble det viktig og nødvendig å hjelpe folk med mat og medisiner. Andre behov ble «satt på vent» så Juhani informerte ikke Norge om behovet for kirkebygg i denne landsbyen.

I mellomtiden ble fru Baby inspirert og overbeviste sin mann om at de burde gi noen midler til selve byggingen også. Det ble til slutt en betydelig sum, og da Juhani så deres iver klarte han i løpet av en 3

måneders periode å samle inn det resterende de trengte for å få kirken ferdig.

Nylig kunne de innvie sitt nye kirkebygg. De hadde strenge forholdsregler med tanke på smittevern, så både munnbind og antibac var påkrevd.

De forsøkte også å få folk til å holde nødvendig avstand, men det ble vanskelig i folks glede og feiring av ny kirke. Juhani bestrebet seg derfor på å gjøre innvielsesseremonien så kort som mulig.

Det ble en gledesdag for menigheten, og familien som gav midlene til dette fortalte at de opplevde seg velsignet som kunne bidra til at landsbyen fikk kirke, og de ba menigheten for forbønn for familien og de som ennå ikke hadde tatt imot Jesus.

Et fantastisk vitnesbyrd om hva Gud kan gjøre, også i en tid med pandemi.

Indias kristne dag

Fra flere av våre kristne venner og medarbeidere i India ble vi gjort oppmerksomme på det som kalles «The Indian Christian Day».

TEKST ALLAN NESET

Denne ble for første gang markert 3. juli Juhani Halonen forklarer opphavet til dette med at kristne ledere, eldste i forskjellige menigheter, biskoper og organisasjonsledere kom til en felles forståelse av viktigheten av å markere en dag i året som nettopp The Indian Christian Day.

Bakgrunnen for behovet er den stadige økningen av motstand som kristne i India møter i mange lag av folket. Dette har ført til regelrett undertrykking, ydmykelse og forfølgelse flere steder i landet.

Motstanderne prøver å skape et inntrykk av at kristendom er noe engelskmennene brakte til landet, og at da de forlot landet ved selvstendiggjøringen i 1947 ble kristendommen igjen som en forbannelse.

De prøver å skape et bilde av at kristendom er en britisk religion utbredt i India ved hjelp av penger fra Amerika, og at hinduisme er den eneste religionen som har vært i India

En av de mange som fikk en varmt måltid i forbindelse med Indias kristne dag

fra starten av.

Faktum er at kristendommen kom til India via apostelen Thomas allerede i år 52. Han kom sjøveien til Keralaprovinsen og etablerte kristne menigheter både der og senere i andre områder av India.

Så i år bestemte altså kristne fra flere sammenhenger at de ville markere dette og sette søkelys på det faktum at kristendommen har vært en stor velsignelse for landet.

Kristendommen og kristne misjonærer har bidratt til enorm positiv utvikling på områder som utdanning, helse og hjelpearbeid, og har i stor grad stått for utviklingen av mye av det positive flere steder.

Det er viktig at den oppvoksende generasjonen får kjennskap til dette, for de blir sterkt desinformert av anti-kristne grupperinger nå for tiden. Som nevnt er det første gangen dette markeres, men det planlegges en årlig markering de neste 10 årene frem til 2030 som vil være 2000 år siden Jesus startet sitt evangeliske virke.

Glimt fra Indias kristne dag

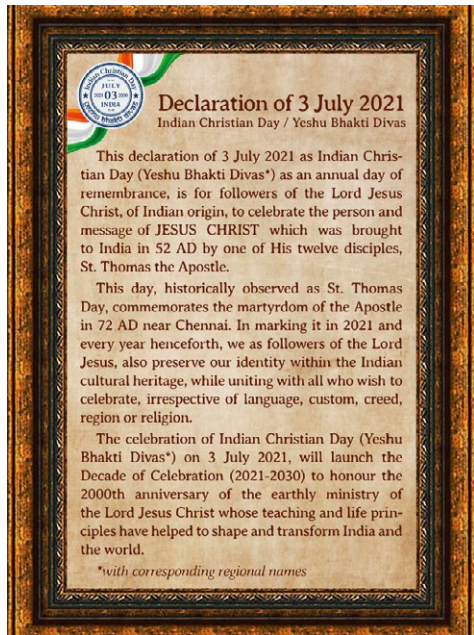
Juhani og staben hans gjør klar til å dele ut klær i landsbyene rundt.

Medhjelpere forbereder det som skal bli en gratis, varm lunch til fattige i landsbyene.

Her står klær og matposer klare for utdeling. Bak ser vi et banner som forkytter at dette er med hjelp fra Norge.

Den skrevne deklarasjonen som bekrefter 3.juli som Indias Kristne Dag. Denne er forfattet av Juhani.

Markeringen ble bredt omtalt i pressen, både på TV og som her i avisene.

En glad mottager av varm mat.

Glade kvinner har fullført syopplæring og er klare for å motta hver sin nye maskin.

Syprosjektet fortsetter

Suhasini og Juhani Halonen sammen med gode medhjelpere og 50 fornøyde «nye sydamer».

Våre medarbeidere i India driver fortsatt med syopplæring av fattige kvinner. I løpet av året har mange fullført og fått sitt kursbevis, og også fått sin egen symaskin.

TEKST ALLAN NESET

I forbindelse med overrekkelsen av kursbevis og maskin delte Suhasini Halonen Gud ord med dem og forteller om Kristi kjærlighet. Hun fortalte at det var på grunn av kjærligheten fra Jesus at de kunne få maskinene gratis, siden denne Kristi kjærlighet hadde minnet folk i Norge om å hjelpe fattige i India.

Et viktig prinsipp for dette arbeidet

har vært at det skal være åpent for alle trengende. Det betyr at det er både hinduer, muslimer og kristne som får undervisning.

Dette har hatt stor virkning og Halonen forteller at de som kom fra ikke-kristen bakgrunn har vitnet om at de gjennom dette arbeidet hadde kjent den ekte smaken av Kristi kjærlighet.

MANGLER BILDETEKST.

INDIA - ET VELSIGNET ARBEID

Arbeidet som Evangelistens Misjonstjeneste støtter i India er et mangfoldig og velsignet arbeid.

TEKST ALLAN NESET

I forbindelse med pandemien ble det et behov for å komme rundt til landsbyene med medisinsk hjelp, så nå har vi også startet med mobile helseteam som 5 dager i uken besøker forskjellige avsidesliggende steder. Nå under pandemien har vi også støttet et omfattende prosjekt for utdeling av mat, og det har blitt delt ut mat til

over 100.000 familier.

Vi opplever at arbeidet virkelig nytter. Vi gleder oss også over at menighetene vokser og at mennesker gjennom det mangfoldige arbeidet blir frelst og døpt. Vi erfarer i sannhet at det å både forkynde Ordet og å vise Kristi kjærlighet i handling berører mennesker.

BARN HJELPER BARN

Akhil og søsteren viser frem innholdet i pakken fra Elias i Norge.

Barn er ofte spontane og har lett for å bli begeistret og engasjert. Dette gjelder også i møte med misjonens utfordringer.

TEKST SVEIN LØVDAL

Svein Løvdal fortalte forleden om følgende spesielle opplevelse med barnebarnet:

Kjære Misjonsvenner.

En liten solskinnshistorie på en torsdag ettermiddag. Da Juhani Halonen var i Norge for 2 år siden traff han blant annet barnebarnet mitt Elias som da var 6 år gammel.

Dette gjorde inntrykk på Elias, og han har mange ganger snakket om de fattige barna i India. Hver onsdag som jeg besøker han bruker vi å be sammen på kvelden, og en ting han alltid sier er at vi må be

Elias pakker inn tegning og sparepenger som skal sendes til India.

for de fattige barna i India.

For litt siden da vi ba sammen da han til meg: Du bestefar. Kan ikke du ta den femtilappen og gi den til de fattige barna i India? Og litt etter så hadde han en leke han ønsket at de skulle få. Så da tenkte jeg at dette må vi få til.

Jeg spurte Juhani om han visste om en gutt på Elias sin alder, og fikk til svar at sønnen til en av de ansatte på sykehuset som mistet mannen sin for noen år siden, hadde en gutt som het

Akhil på 7 år. Så da ville Elias sende han denne gaven og noen få Ruppi som jeg også hadde liggende. Takket være Juhani kom gaven greit frem, og Akhil kan glede seg over både gaven og over å ha fått en ny venn i Norge.

Det er givende å se at selv små barn kan være med å spre glede i India. Jesus sa jo at det du gjorde mot en av mine minste det gjorde du mot meg.

I ettertid har også Akhil laget tegninger og fått hjelp med å skrive brev tilbake til Elias, så nå har disse to guttene fått en kontakt som forhåpentligvis vil vare, og kanskje kan Elias en gang bli med bestefar til India og treffe sin nye indiske venn.

Olderbarnet inspirerte

Vi opplevde også forleden en annen episode hvor barn fikk bli til velsignelse for arbeidet vårt: En leser av vårt blad hadde besøk av sitt oldebarn som ennå ikke har fylt 3 år. Bladet lå fremme med fokus på Nord-Korea og helt spontant kommenterte dette lille barnet at «der har min pappa vært. Kan jeg ta med bladet og gi til pappa?»

Oldemoren ble så berørt av dette at hun kontaktet oss, både for å fortelle historien, men også for å fortelle at hun ønsket å bli fast giver til vårt arbeid. Gud berører mennesker på de forunderligste måter. Vår samarbeidspartner Orientmisjonen har prosjekter i Nord-Korea.

Tegning fra Akhil.

Juhani Halonen overrekker pakken fra Elias.

JULEN ER EN KJÆR TID FOR TIDLIGERE BARNEHJEMSBARN

Hvert år kommer mange tidligere barnehjemsbarn for å feire jul sammen med Halonens.

I årenes løp er det mange barn som har vært boende på et av barnehjemmene som Evangelistens Helping Hand (EHH) driver, og bare på barnehjemmet i Krishnunipalem har over 2000 barn hatt sin oppvekst.

TEKST ALLAN NESET

Her har de opplevd kjærlighet, omsorg og skolegang. De har selvsagt også fått høre evangeliet om Jesus og opplevd markeringen av kristne høytider.

Julen er en slik viktig høytid og blir selvsagt behørig feiret av de som er på barnehjemmene. Det som er spesielt, og faktisk også hyggelig, er at mange tidligere elever som nå er voksne og etablert utenfor, velger å komme tilbake hver jul for å feire sammen

med dagens beboere på det hjemmet de selv tilbrakte oppveksten.

De som har familie tar med ektefelle og barn og viser dem hvor de pleide å sove, spise og få undervisning, og barna begeistres av å oppleve foreldrenes tilknytning til dette stedet.

Nå som teknologien gjør det mulig å ha god kontakt med hverandre, er det mange av de tidligere elevene som holder kontakten med hverandre og

Divya som nå har blitt sykepleier.

også med de ansatte på barnehjemmet, slik at de vet om hverandres liv. Slik kan de fortelle hverandre om både gleder og utfordringer i livet utenfor, og også støtte hverandre når det trengs.

Det er gledelig å se at de tidligere beboerne har tatt med seg det de lærte av verdier på hjemmet, og praktiserer det å elske hverandre nå i det voksne livet. Juhani Halonen lar de følgende 3 tidligere elever representere de mange.

Divya: Hun kommer fra en fattig familie og fikk collegeutdannelse hos EHH. De betalte alle hennes studieavgifter og gav henne alt hun trengte for skolegangen. Hun fullførte med gode karakterer, og de sendte henne derfor videre til et institutt for sykepleierutdannelse. Hun fullførte der på 3 år og jobber nå som sykepleier på Yashoda sykehus i Hyderabad.

Hun er hele tiden opptatt av å sende oss oppdateringer på hvordan hun har det. Nylig ringte hun Juhani og fortalte at hun for lenge siden hadde søkt om å

få fri i julen, slik at hun kunne komme og feire med dem på barnehjemmet.

Vijava Lakshmi: Også hun gikk på college hos EHH og fikk alt det hun trengte både til livet og til studiene gratis av Halonen og EHH. Etter 2 år anbefalte de henne å gå videre til en veterinærhøyskole for videre studier, siden det var dette hun var interessert i.

Hun har nå fullført og praktiserer som veterinær på et dyrehospital i Chinthooru. Som Divya opplevde hun Jesu kjærlighet da han var hos EHH og både Divya og Vijava er kristne.

Ajay Kumar: Han var fra en fattig familie og vokste opp på EHHs barnehjem, hvor han var i 10 år. Etter disse årene flyttet han hjem igjen til sin hjemplass og fortsatte sin utdannelse et annet sted. EHH beholdt kontakten og fortsatte å hjelpe han innimellom med både studieavgifter og bøker.

Han tok tekniske studier og fikk jobb hos Toyota. Han er nå ledende tekniker hos Toyota i Visakhapatnam. Han har kone og barn, og de kommer alle hvert år og feirer jul med oss på hjemmet i Krishnunipalem.

Dette er bare 3 av mange. Hva arbeidet til Halonen og EHH betyr for fattige barn som ellers ville hatt små eller ingen mulighet for skolegang og omsorg, kan neppe overvurderes. Det er et arbeid vi er glade og ydmyke for å kunne være en del av og få lov til å støtte.

Jul i India

Noen av de yngre lager hvert år et julespill knyttet til Jesu fødsel.

Julen feires selvsagt også i India. Juhani Halonen forteller her litt om feiringen hos dem.

TEKST ALLAN NESET

Julefeiringen i landsbyene er veldig interessante og folk gleder seg på alle mulige måter. Normalt blir det feiret utendørs. Kirkelokalet vil være pyntet med lys, og det vil være stor oppslutning. Ikke bare av menighetsmedlemmene, men stort sett hele landsbyen.

På julaften vil barn og unge pynte seg og gå rundt i landsbyen å synge julesanger. De vil besøke alle husene, også hindufamilier, og synge utenfor. De banker på, deler ut litt sjokolade, ønsker god jul og synger en ny julesalme.

Før de går til neste hus ber de for familien de nettopp har besøkt. Det vil også være en spesiell julegudstjenestesom ikke varer så lenge som en vanlig gudstjeneste, og senere vil det være gaveutdeling. Det er slik at folk gir en gave til menigheten og også at menigheten gir gaver til sine trofaste. Det er også opptreden av noen av barna som har laget en dramatisering av juleevangeliet.

Senere vil det være en uformell julefest med god mat og mange tilstede.

Det å synge julesanger hører med til julegudstjenesten.

Dagen avsluttes med god julemiddag for alle som kan og vil.

Anbefalinger av Misjonstjenesten

**JORUNN GROSÅS,
VENNESLA**

Jeg var i India i 2017 på en fantastisk reise hvor jeg fikk se mye av arbeidet der.

Det var fint å se hvor glade de var for besøk, samtidig som de selv jobber lange dager for å holde alle prosjektene i gang. De har et stort engasjement for å fortelle om Jesus og også gi omsorg. Det var fint å se at hjelpen nådde menneskene og gjorde stor forandring for den enkelte. Det anbefales å bli bedre kjent med dette misjonsarbeidet, og gjerne reise dit.

**BIRGIT LANDRO,
KRISTIANSAND**

Evangelistens Misjonstjeneste har jeg fulgt med på i årevis. Min mann Konrad var sterkt involvert både i bladet og i misjonen og også jeg opplevde dette som et veldig bra arbeid. Jeg var heldig og traff Halonen og fruene, foreldrene til brødrene som driver nå. Jeg er glad for at jeg kan følge med fremdeles og jeg gleder meg over å lese og høre om at det fremdeles er fremgang for evangeliet i virksomheten i India.

**MAGNAR
NORHELLE,
SØGNE**

Som mangeårig styremedlem i Evangelistens Misjonstjeneste,

var det en glede hver gang vi møttes til styremøte. Vi hadde et godt åndelig samfunn og det var alltid spennende å få siste nytt fra India.

Jeg kan ikke tenke meg noen bedre og mer effektiv måte å drive misjon på, enn å ha innfødte arbeidere slik vi har det i Evangelistens Misjonstjeneste, med minimal administrasjon her hjemme, og det meste av de innsamlede midlene går ut til India. Behovet og nøden der er stor og i den tida vi opplever i dag, haster det med å bringe evangeliet ut.

**HARALD KJEVIK,
LILLESAND**

Jeg har kjent Misjonstjenesten i mer enn 30 år, 25 år som daglig leder og styreleder. Det har vært flott å se hvordan evangeliet har gått frem blant fattige og underprivilegerte mennesker i India. Mange tusen har fått et bedre liv, både her og for evigheten.

**GUNNAR HANSEN,
VOSS**

Gjennom Bladet Evangelisten som jeg har abonnert på i 40 år ble jeg kjent med Evangelistens misjonstjeneste. Bladet er en viktig formidler av misjonærtjenestens arbeid i India.

To ganger har jeg besøkt Evangelistens Misjonstjeneste sitt arbeid i Andhra Pradesh. Et svært omfattende og veldrevent arbeid utføres av indere, (Evangelistens helping hand). Jeg er takknemlig over rausheten til misjonsvennene i Norge. Det er denne raushet som gjør det mulig å nå ut til Indias millioner med Evangeliet.

**GRETHE
AUREBEKK,
KRISTIANSAND**

Gudsfrykt med nøyksomhet preget oppveksten. Vi fikk erfare gleden ved å gi og vite at det Gud velsigner får evighetsverdi.

Jeg er imponert over hvor mye Misjonstjenesten får utrettet for små midler og flott at alle gavene går uavkortet til prosjektene.

MØTER

Vi i Evangelistens Misjonstjeneste opplever at det arbeidet vi står i er meningsfullt og et arbeid som virkelig nytter. Vi ønsker derfor at flest mulig skal bli kjent med dette arbeidet. Vi vil derfor gjerne komme rundt og delta med møter både i forsamlingslokaler og i misjonsforeninger. Ta gjerne kontakt om dere ønsker besøk.

roald@eom.no
901 38 020

allan@eom.no
455 10 977

svein@eom.no
470 11 782

kurt@evangelisten.no
913 34 079

Vi kjenner noen som ønsker seg en symaskin til jul!

Ofte lurer vi på hva slekt og venner ønsker seg til jul, og det kan være vanskelig å finne på noe å gi. Ikke alle har det slik. I India er det mange fattige kvinner som ønsker seg symaskin.

Vi driver sy-opplæring og ønsker også å gi en maskin til de som fullfører sykurs. På den måten kan de finne en vei ut av den verste fattigdommen. Vi har delt ut flere hundre maskiner, men behovene er store.

***Vil du være med å gi en gledelig jul til enker og andre fattige kvinner i India?
For 1000 kr får kvinnene en symaskin og et 6 måneders sykurs.***

Vil du være med å støtte det viktige arbeidet?

Bankgiro:

3000.13.11391

eller

Vipps nummer 131251

Evangelistens
Misjonstjeneste i India
I samarbeid med Evangelisk Orientmisjon.